

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonė dėl viešojo ir privačiojo sektorių dalyvaujančios partnerystės modelių gerinimo plėtojant elektroninių paslaugų teikimą visose 27 ES šalyse (nuomonė savo iniciatyva)

(2011/C 48/13)

Pranešėjas **Claudio CAPPELLINI**

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas, vadovaudamasis savo Darbo tvarkos taisyklių 29 straipsnio 2 dalimi, 2009 m. liepos 16 d. nusprendė parengti nuomonę savo iniciatyva

Gerinti viešojo ir privačiojo sektorių dalyvaujančios partnerystės modelius plėtojant elektroninių paslaugų teikimą visose 27 ES šalyse.

Transporto, energetikos, infrastruktūros ir informacinės visuomenės skyrius, kuris buvo atsakingas už Komiteto parengiamąjį darbą šiuo klausimu, 2010 m. rugsėjo 6 d. priėmė savo nuomonę.

465-ojoje plenarinėje sesijoje, įvykusioje 2010 m. rugsėjo 15–16 d. (2010 m. rugsėjo 16 d. posėdis), Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas priėmė šią nuomonę 102 nariams balsavus už, 1 – prieš ir 5 susilaikius.

1. Išvados ir rekomendacijos

1.1 EESRK palankiai vertina Europos Komisijos (EK) skaitmeninę darbotvarkę ir Vidaus rinkos ataskaitoje pateiktus pasiūlymus, kuriais siekiama tvarios ekonominės ir socialinės naudos iš skaitmeninės vidaus rinkos ir itin spartaus interneto ryšio, kuris padėtų kaimo ir atokių vietovių gyventojams ir MVĮ pasinaudoti tam tikromis taikomosiomis programomis. Be to, EESRK sutinka su EK, Europos Parlamentu (EP) ir Regionų komitetu (RK), jog reikia išplėsti stebėsenos veiklą siekiant užtikrinti, kad iki 2013 m. kiekvienas galėtų naudotis fiksuotu ir belaidžiu plačiajuosčiu ryšiu. Reikia daugiau investicijų visais lygmenimis ir ištirti privačiojo ir viešojo sektorių partnerystės galimybes kaimo ir atokioms vietovėms ir tinklų atnaujinimui.

1.2 EESRK remia ES ir bendrąją nacionalinę politiką siekiant „Europos 2020“ tikslų, todėl prašo EK sudaryti patariamąją *ad hoc* grupę, kuri galėtų padėti valstybėms narėms, šalims kandidatėms ir suinteresuotiems privatiems operatoriams geriau vykdyti kaimo ir atokių vietovių prieigos prie plačiajuosčio ryšio stebėseną.

1.3 Esama rimtų rinkos trūkumų užtikrinant prieinamą sparčiojo plačiajuosčio ryšio tinklų atokiose vietovėse. Todėl EK turi skatinti visą spektrą priemonių formuoti tokią politiką, kuri padėtų vystyti atvirus tinklus pagal valstybės ir viešojo sektoriaus iniciatyvas. ES turi visapusiškai išnaudoti e. paslaugų vystymo galimybes viešajame ir privačiame sektoriuje, kad pagerintų vietos ir regionų sveikatos priežiūros, švietimo, bendros svarbos skubios pagalbos, saugumo ir socialines paslaugas. Visų valdžios institucijų pritarimas viešojo ir privataus sektoriaus partnerystėms galėtų suteikti MVĮ, kurios specializuojasi viešųjų informacinių ir ryšių technologijų (IRT) paslaugų srityje ir ugdo jaunų verslininkų IRT gebėjimus, strateginę paramą.

1.4 Reikėtų skatinti privačias investicijas ir viešojo ir privataus sektoriaus partnerystes atokiose, kaimo vietovėse ir vietovėse, kurių gyventojai gauna mažas pajamas, pasitelkiant struktūrinius fondus, kartu su Europos investiciniu banku (EIB) ir EIF priemonėmis, kad būtų galima užtikrinti interneto ryšį už teisingą kainą pažeidžiamiems piliečiams ir MVĮ. Specialiai skirtomis EK programomis ir priemonėmis turėtų būti siekiama skatinti ir didinti vietos viešojo ir privataus sektoriaus partnerystės skaičių tarpregioniniuose ir tarpvalstybiniuose bandomoosiuose projektuose ir propaguoti „Europos e. paslaugų dieną visiems“.

1.5 EESRK didelę svarbą teikia stipresnėms viešųjų ir privačių viešųjų e. paslaugų teikėjų tarpusavio partnerystėms, kad būtų teikiamos geresnės ir veiksmingesnės paslaugos. Būtina užtikrinti didesnę skaidrumą ir aktyvų piliečių dalyvavimą, nepamirštant atsakomybės už investicijas į viešąją infrastruktūrą ir veiklos rezultatų priežiūros. Viešosios paslaugos dažnai teikiamos regionų ir vietos lygiu, kur MVĮ ir jų asociacijos galėtų dalyvauti partnerystėse su viešuoju sektoriumi kaip tiesioginiai teikėjai arba, jei reikia didelių finansinių išteklių ar platesnio masto patirties, kaip konsorciumo dalyvis. Taip jau yra kai kuriuose Prancūzijos (Overnė), Italijos (Trentinas, Lombardija) regionuose ir kitose ES valstybėse narėse.

1.6 Aukštos kokybės belaidžio plačiajuosčio ryšio prieiga už pagrįstą kainą gali padidinti valdžios institucijų teikiamų paslaugų prieinamumą ir kokybę ir sudaryti sąlygas MVĮ tapti konkurencingesnėmis rinkoje. Prieiga prie greitesnio plačiajuosčio ryšio paslaugų būtų naudingiausia atokiems regionams ir bendruomenėms.

1.7 EESRK pabrėžia, kad norint vystyti universalią ir sparčią prieigą prie fiksuoto ir mobilaus plačiajuosčio ryšio visiems piliečiams ir vartotojams, būtinos specialios investicijos. Be to, praverstų labiau skatinanti ir ES konkurencijos nuostatas atitinkanti valstybės pagalbos sistema ES lygiu, taip pat geresnis įvairių ES politikos sričių ir programų koordinavimas, kad laisvas vartotojų pasirinkimas padėtų pasiekti numatytus tikslus, susijusius su e. paslaugų prieiga visiems piliečiams visose vietovėse.

1.8 EESRK sutinka, kad kiekvienas namų ūkis iki 2013 m. turėtų turėti prieigą prie plačiajuosčio interneto už konkurencingą kainą. Reikėtų skatinti skaitmeninį dividendą ir taikyti jį mobilaus plačiajuosčio ryšio aprėptčiai išplėsti ir paslaugų kokybei pagerinti. Valstybės narės turi atnaujinti nacionalinius plačiajuosčio ir sparčiojo interneto ryšio aprėpties tikslus, kad paskatintų regionų valdžios institucijas ir privačius subjektus nuosekliai remti Europos sparčiojo plačiajuosčio ryšio strategiją. Visų pirma regionų valdžios institucijos, ES ir (arba) nacionalinės patariamąsios institucijos, MVI, organizacijos ir kiti privatūs subjektai turėtų iš pat pradžių dalyvauti EK iniciatyvoje „Ateities internetas“.

1.9 EESRK remia viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės sprendimus, kurių finansavimo modeliai gali laiku užtikrinti ekonomišką plačiajuosčių ryšių kaimo vietovių ir pasienio regionų gyventojams. Šiuo požiūriu EESRK pabrėžia, kad kaimo ir atokiose vietovėse skaitmeninis raštingumas, visų pirma MVI ir jauniems verslininkams, yra labai svarbus siekiant įtraukios skaitmeninės visuomenės, pirmiausia ten, kur dėl e. paslaugų prieigos atsiranda skaitmeninė vyresnio amžiaus žmonių, pažeidžiamų grupių ir mažas pajamas gaunančių žmonių atskirtis. Taip pat reikia spręsti esamas prieigos problemas.

1.10 ES turėtų visapusiškai išnaudoti e. paslaugų vystymo galimybes viešajame ir privačiame sektoriuje, kad pagerintų vietos ir regionų sveikatos priežiūros, švietimo, bendros svarbos skubios pagalbos, saugumo ir socialines paslaugas.

2. Apžvalga ir bendrosios aplinkybės

2.1 Internetas tapo viena strategiškai svarbiausių XXI amžiaus infrastruktūrų ir vaidina pagrindinį vaidmenį užtikrinant Lisabonos sutartyje numatyto ES universaliųjų paslaugų įsipareigojimo vykdymą. Nepaisant to, padėtis kaimo ir atokiose vietovėse beveik nepagerėjo ir vargu, ar galima kalbėti apie Europos e. paslaugų rinką⁽¹⁾. Kadangi, atrodo, kad privatus sektorius nėra suinteresuotas tenkinti paslaugų paklausos, o vyriausybės vienos nepajėgia įveikti šio iššūkio, tinkamas sprendimas būtų pasitelkiant viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę

⁽¹⁾ COM(2009)479 galutinis „Ateities interneto valdžios ir privačiojo sektorių partnerystė“

abiems pusėms (viešajai ir privačiai) pasidalyti naudą ir riziką šioje srityje. Kuriant e. paslaugas lemiamas veiksnyms galėtų būti aktyvus organizuotos pilietinės visuomenės dalyvavimas ir jos vaidmuo viešojo ir privačiojo sektorių partnerystėse.

2.2 Šia nuomone savo iniciatyva siekiama išnagrinėti šį klausimą ir sutelkti dėmesį į diskusiją dėl tvarių sprendimų įdiegiant elektronines paslaugas visur ir visiems Europoje, visų pirma mažiausiai prieinamose vietovėse ir pažeidžiamiausioms žmonių grupėms.

2.3 Šios nuomonės bendrieji tikslai yra šie:

— padedant EESRK ir viešųjų ir privačiųjų interesų organizacijoms analizuoti, kaip būtų galima taikyti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes e. paslaugoms visiems – piliečiams, įmonėms ar regionų ir vietos valdžios institucijoms – skatinti,

— pabrėžti pažeidžiamų grupių didesnės socialinės įtraukties ir atokių vietovių ekonominės integracijos potencialą tvariai ir veiksmingai taikant viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes e. paslaugoms Europoje plėtoti⁽²⁾,

— padėti ES institucijoms ir politikams, taip pat suinteresuotiems viešojo ir privataus sektoriaus subjektams, norintiems dalyvauti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystėse e. paslaugų srityje, nustatant problemas ir galimus sprendimus, atliekant e. paslaugų paklausos ir pasiūlos, palyginti su pilietinės visuomenės poreikiais, poveikio tyrimus, išnagrinėti susijusius užimtumo ir kompetencijos reikalavimus, taip pat gerąją ES lygmens politikos ir programų patirtį, kuri galėtų būti perduota nacionaliniam ir regionų lygmeniui.

2.4 IRT turi poveikį daugumai mūsų visuomenės sričių. Kadangi ribos tarp telefono, interneto, televizijos, mobilaus telefono ir kitų komunikacijos paslaugų tampa vis mažiau pastebimos, nyksta ribos ir tarp pramonės ir viešojo sektoriaus bei ES ir nacionalinės politikos. Iš esmės, nacionalinė ir regioninė politika nesugebėjo veiksmingai suteikti šių paslaugų prieigos visiems.

⁽²⁾ Pagrindinė e. paslaugų ES problema yra jų bendros apibrėžties trūkumas. Paprastai e. paslaugos suprantamos siaurąja prasme kaip IRT, įskaitant tokias paslaugas kaip e. vyriausybė, e. verslas, e. sveikata, viešojo sektoriaus informacija, e. mokymasis, e. įtrauktis ir e. viešieji pirkimai.

2.5 Atsižvelgiant į tai, Neelie Kroes, nauja Komisijos narė, atsakinga už skaitmeninę darbotvarkę, pradėjo diskusiją dėl viešų konsultacijų, kuria siekiama įsitikinti, „ar reikia atnaujinti taisykles, kad būtų užtikrinta visų ES piliečių ir įmonių prieiga prie esminių komunikacijos paslaugų, įskaitant spartų internetą. Turime užtikrinti, kad niekas neliktų atskirtas nuo skaitmeninės visuomenės“. Be to, neseniai paskelbtame „Europa 2020“ komunikate patvirtintas tikslas siekti, kad bendra skaitmeninė rinka, pagrįsta sparčiu ir itin sparčiu internetu ir sąveikiomis taikomosiomis programomis, duotų tvarios ekonominės ir socialinės naudos, kad iki 2013 m. visi galėtų naudotis plačiajuosčiu internetu.

2.6 Lisabonos strategijoje jau buvo nustatyta, kad mums būtina prieiga prie šiuolaikinės skaitmeninės infrastruktūros (pavyzdžiui, internetas, GPS) ir vadinamųjų e. paslaugų. Turint tai omenyje, viešųjų paslaugų modernizavimas apima:

- geresnės kokybės ir saugesnes paslaugas visuomenei,
 - įmonių, visų pirma MVĮ, pageidaujančių mažiau biurokratinių procedūrų ir didesnio veiksmingumo, prašymų patenkinimą,
 - bendros svarbos paslaugų, įskaitant civilinę saugą, tęstinumo tarpvalstybiniu mastu užtikrinimas, kuris labai svarbus norint išlaikyti judumą Europoje ir socialinę sanglaudą valstybėse narėse.
- 2.7 Pagal galiojančias ES taisykles (pagal 2002 m. Universalųjų paslaugų direktyvą⁽³⁾) valstybės narės turi užtikrinti, kad visi piliečiai galėtų prisijungti prie viešojo telefono ryšio tinklo fiksuotoje vietoje ir naudotis viešosiomis telefono ryšio paslaugomis balsui ir duomenims perduoti, taip pat turėtų veikiančią interneto prieigą. Turi būti sudarytos galimybės vartotojams naudotis informacijos apie abonentus teikimo paslaugomis ir abonentų knygomis, taip pat taksofonais, o neįgalieji – specialiomis priemonėmis.

2.8 Be to, neseniai paskelbtame EK komunikate nustatyta, kad viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės yra viena iš galimybių „paspartinti“ naudojimąsi internetu Europoje ir e. paslaugų teikimą ES piliečiams. Viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės laikomos būdu padėti Europos piliečiams geriau ir visapusiškiau naudotis žinomomis ir būsiomis technologijomis. Be to, viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės galėtų padėti nustatyti kliūtis, kurias lemia ne techninio pobūdžio problemos, ir išanalizuoti strategiją šiems klausimams spręsti⁽⁴⁾. Sąvoka „viešojo ir privačiojo sektorių partnerystė“

apima daug situacijų, todėl literatūroje galima rasti skirtingų apibrėžčių, pavyzdžiui, JT gairėse⁽⁵⁾, taip pat EIB praktinėse nuostatose.

2.9 EK jau surengė keletą viešųjų konsultacijų, kuriose dalyvavo ir EESRK, šiais klausimais:

- naujos kartos prieigos tinklai,
- skaitmeninio dividendo nauda visuomenės poreikiams ir ekonomikos augimui Europoje,
- universaliųjų paslaugų principai e. komunikacijoje.

2.10 EK komunikatu COM (2009) 479 galutinis „Viešojo ir privačiojo sektorių partnerystė dėl ateities interneto“ siekiama padėti pagrindą, kuriuo remiantis būtų pasirengta „pažangios“ visuomenės atsiradimui ir padidintas Europos IRT pramonės konkurencingumas. Rengiantis pradėti vykdyti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės iniciatyvą dėl ateities interneto, kaip siūlė kai kurios valstybės narės ir pramonės subjektai, teks aktyviau įtraukti pilietinę visuomenę ir regionų valdžios institucijas.

3. Bendrosios pastabos. Viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės ir e. paslaugų plėtojimas

3.1 Lygiai taip pat, kaip mūsų visuomenėje yra užtikrinamos aprūpinimo maistu ir vandeniu, švietimo, sveikatos priežiūros, transporto paslaugos ir prieiga prie jų bei valdžios institucijų prieinamumas, svarbu rasti ir patvirtinti tvariausius sprendimus ir veiksmingiausią politiką užtikrinti vienodas sąlygas ES piliečiams ir įmonėms informacinėje visuomenėje, visų pirma ES kaimo ir atokiose vietovėse.

3.2 Tačiau iki šiol dar ne visoje ES tai pasiekta; vis dar esama geografinių vietovių ir socialinių grupių, kurioms gresia „skaitmeninė atskirtis“. Skaitmeninė atskirtis gali būti susijusi su demografiniais (amžius lytis, namų ūkio tipas, kt.), socialiniais ir profesiniais (išsilavinimas, užimtumas, statusas, pajamos, kt.) ir geografiniais (būstas, vietovė, regiono ar vietos ypatumai, geopolitiniai veiksniai ir pan.) veiksniais. E. paslaugų rinkos nesėkmės priežastys kiekvienu atveju bus skirtingos – nepalankus kraštovaizdis, nedidelis gyventojų tankumas, dideli mokesčiai ar visos šios priežastys kartu paėmus. Kadangi tokiose vietovėse dažnai paklausa ir sandorių galimybės būna nepakankamos, privatūs operatoriai gali nuspręsti neinvestuoti.

⁽³⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 51–77.

⁽⁴⁾ Baltoji knyga dėl būsimo interneto viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės, 2010 m. sausio mėn.

⁽⁵⁾ Gairės dėl gero valdymo skatinimo viešojo ir privačiojo sektorių partnerystėje, 2008 m., Jungtinės Tautos, Niujorkas ir Ženeva.

3.3 Nepaisant to, reikėtų rūpintis ne tik geografine, bet ir socialine atskirtimi, kuri būna neatsiejama nuo tam tikrų naudotojų grupių nepakankamos perkamosios galios ar ribotų įgūdžių⁽⁶⁾. Todėl universaliosios paslaugos turėtų būti išplėtos, kad būtų užtikrinta visų naudotojų, nepaisant jų geografinės, finansinės ar socialinės padėties, prieiga prie jų.

3.4 Būtinoms papildomoms politinėms pastangoms ir priemonėms, kad pažeidžiamos grupės ir visų pirma ne miesto vietovės gautų konkrečią naudą.

3.5 EESRK skyrė keletą nuomonių ir pagrindinių rekomendacijų įvairioms temoms, susijusioms su e. paslaugomis, jų sąveikumu ir IRT infrastruktūra⁽⁷⁾.

3.6 EESRK mano, kad viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės galėtų būti priemone plėtoti ES e. paslaugas, kurios yra perspektyvi nauja sritis, o veiklos aspektai yra labai svarbūs.

3.7 Išanalizavus paaiškėjo, kad pagrindiniai argumentai pasirinkti tokį būdą yra šie:

- geresnė e. paslaugų kokybė pažeidžiamoms grupėms,
- didesnis sąnaudų veiksmingumas pasinaudojant privačiojo sektoriaus inovacijomis, patirtimi ir lankstumu,
- didesnės investicijos į viešąją infrastruktūrą išplėsti e. paslaugų teikimą,
- didesnio privačių partnerių lankstumo tvarumas ir galimybės pasinaudoti jų ištekliais,
- geresnė viešųjų išlaidų kokybė,
- didesnis veiksmingumas ir bendros svarbos paslaugų konvergencija.

⁽⁶⁾ OL C 139, 2001 5 11, p. 15; OL C 123, 2001 4 25, p. 53; OL C 108, 2004 4 30, p. 86.

⁽⁷⁾ OL C 77, 2009 3 31, p. 60; OL C 175, 2009 7 28, p. 92; OL C 175, 2009 7 28, p. 8; OL C 317, 2009 12 23, p. 84; OL C 218, 2009 9 11, p. 36; OL C 224, 2008 8 30, p. 50; EESRK nuomonė „Skaitmeninio dividendo nauda – visuomenės poreikiams ir ekonomikos augimui“, pranešėja Anna Maria Darmanin (TEN/417).

3.8 Be to, investicijos į skubius infrastruktūros projektus yra svarbi priemonė išlaikyti ekonominę veiklą, visų pirma šiuo krizės laikotarpiu, kurios gali padėti greitai sugrįžti prie tvaraus ekonomikos augimo. Atsižvelgiant į tai, viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės gali būti veiksmingas būdas infrastruktūros projektams įgyvendinti, bendros svarbos paslaugoms ir paramos verslui paslaugoms teikti, kurios užtikrintų vystymąsi vietos lygiu ir ekonomikos atsigavimą kai kuriuose ES regionuose⁽⁸⁾.

3.9 Taip pat kyla grėsmė dėl privačiojo ir viešojo sektorių partnerystės e. paslaugų srityje. Vienas iš šių pavojų – atokių vietovių neištraukimas, nes jose privačiojo sektoriaus paslaugų teikėjai neretai patiria nuostolių. Todėl privačiojo ir viešojo sektoriaus partnerystei reikėtų taikyti išpareigojimą teikti šias paslaugas atokioms vietovėms.

4. Lemiami e. paslaugų plėtojimo aspektai

4.1 Šioje nuomonėje taip pat kalbame apie e. paslaugų plėtojimą, kurį suprantame kaip infrastruktūros plėtojimą ir vienodų galimybių jomis pasinaudoti sudarymą visoje ES. Tam reikia arba ten, kur reikia, sukurti naują, „pažangią“ infrastruktūrą arba pagerinti esamą. Su šiuo klausimu yra susiję keletas esminių problemų:

- **Veiksmingumas.** Jeigu infrastruktūra yra, ji nebūtinai veiksmingai funkcionuoja arba ne visos atitinkamos socialinės grupės turi vienodas galimybes ja naudotis. Naujausias pavyzdys – *Eurobarometro* apklausa siekiant nustatyti, kiek žmonių žino skubios pagalbos numerį 112. Nors paslauga jau egzistuoja ir ja galima naudotis 20 ES šalių, apie ją žino labai maža dalis žmonių, tik 32 proc. apklaustųjų⁽⁹⁾. Padėti pagerinti galima geriau informuojant ir įtraukiant piliečius bei geriau taikant e. mokymosi technologijas.
- **Kaimo vietovės.** Kalbant apie prieigą prie e. paslaugų, vis dar išlieka skirtumai visoje ES⁽¹⁰⁾. Kaimo vietovėse vis dar trūksta IRT prieigos, tokiose vietovėse 23 proc. žmonių neturi prieigos prie fiksuoto plačiajuosčio ryšio tinklą⁽¹¹⁾.

⁽⁸⁾ COM(2009) 615 galutinis, „Privačiųjų ir viešųjų investicijų telkimas ekonomikai gaivinti ir ilgalaikiams struktūriniais pokyčiams skatinti. Viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės plėtojimas“.

⁽⁹⁾ Flash Eurobarometer 285 – The European Emergency Number 112, Analytic Report, Wave 3, 2010 m. vasario mėn.

⁽¹⁰⁾ Telecoms: konsultacija dėl būsimų universaliųjų paslaugų skaitmeniniame amžiuje, IP/10/218, 2010 m. kovo 2 d., Briuselis (žr. http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomom/doc/library/public_consult/universal_service2010/index_en.htm)

⁽¹¹⁾ COM (2009)103 galutinis, Komisijos komunikatas Tarybai ir Europos Parlamentui „Šiuolaikinių informacinių ir komunikacinių technologijų geresnės prieigos kaimo vietovėse galimybės“

4.2 Jeigu būtų laikomasi tikrojo „atviros rinkos“ principo, reikėtų iš pat pradžių sudaryti tokią viešojo ir privačiojo sektorių partnerystę, kurioje visais lygmenimis veiksmingai dalyvautų ES, nacionalinės ir regionų valdžios institucijos, socialiniai partneriai, organizuotos pilietinės visuomenės subjektai, MVĮ organizacijos, vartotojų asociacijos ir kiti suinteresuotieji subjektai (operatoriai, pardavėjai, IT paslaugų teikėjai, vertikalios ir taikymo rinkos ir kt.).

4.3 Gera pradžia būtų esami ES struktūriniai fondai, EIB ir EIF ir keletas konkrečių programų, pavyzdžiui, Bendrosios programos mechanizmas būsimoje IRT darbo programose (2011–2013 m.), tam skiriant beveik 300 mln. eurų biudžetą.

4.4 Šiuo požiūriu viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės galėtų remtis penkių Europos technologijos platformų darbu, ir viena kitą praturtinti su internetu susijusiais aspektais ir savo atitinkamais strateginiais moksliniais tyrimais. Esminis tokios viešojo ir privačiojo sektorių partnerystės ypatumas būtų atvirų, standartinių ir keletą sektorių apimančių paslaugų platformų kūrimas.

4.5 Žiūrint iš Europos politikos perspektyvos, tokie sektoriai kaip sveikatos priežiūra, judumas, aplinka ir energijos valdymas galėtų pirmieji pasinaudoti nauja „pažangia“ internetu grindžiama infrastruktūra, kuri padėtų greitai įdiegti paslaugas ir milijonams naudotojų ir vartotojų jomis naudotis.

2010 m. rugsėjo 16 d., Briuselis

*Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto
pirmininkas
Mario SEPI*
